

קונטרס כתר כהונה

סימן א' כהן ת"ח וע"ה

ובהני חוקה דידן וסימנים לידע איזהו כהן מיוחד

שאלה חנני כי צנן זכר ראשית אונני, ויש צעיר כהן קרוני וגם כהנים אחרים ח"מ וע"ה, עניינן ועשירים, ורולס אני לקיים העולה בשלמות, יורנו נא איזה יכשר יותר.

תשובה היחיד כשר הוא כעצמאית בשלילת יעצ"ץ ח"א סי' קנ"ה דהני כהני דידן הנה רק כהני חזקה, וכדי ללכת ידי כל ספק האפשרי יש על האז לפדות עכל כהנים שימלא דילמא אחרעי ליה כהן עיוסם ודאי דוגמא לדבר חלילה פסולה לריכס לסזור על כל האחים ועס"ט נני צן כהנת ולויה יש לפדותו אספק, אצל צן כהן לא, שלא יצא להקל בקדושתו וכן אס"ט ראוי שהכהן יחזיר הפעולת לשוש לספק גזל דעה שכתבו שלא יפי' הכהן רגיל בכך זה רק בכהנים עיוסם דידכו ע"ש שהמה דברים מעוהים לשוש כל כך דבר שלא יצורר לעולם ולא הקדמחים רק אולי יספוך בהם, ועוד עשום הערה נכונה שהעיר אותי אל"ע הלדיק ז"ל:

הנה סימנים מובהקים בגופו ודאי לאורייחא עיין צ"ע כ"ז ובפוסקים. והנה בפסחים ע"ט חיתא צת כהן לע"ה אין ויוונם עולה יפה"ו או חלענה או זרע אין לה או עניות והנה זקני הגאון אה"ו דוד צבי כ"ץ ז"ל שהיה ראש צד"ק טאפאלטשין היו ג' לוקמי צמותיו ע"ה. (וכחוצה פעדי באריכות לכלדיק מה שאין מדקדקין בזה בזה"ה, ועיין חו' רפ"ז דקידושין) ונתקיים בהם כל הסימנים ועל כי ד' רז"ל נאמנו עלינו כסימנים מובהקים אי"כ יש צלופן זה גם היום אשפחות כהונה שקרוצ לוער עליהם שהמה עיוסם ואף שלא כל שאין זיווגו ע"י הוא כהן עכ"פ ג"ס הוי חזקה ועלמא הוא ועל כי אלוה לאחזוקי נפשו בכהונה בעקוב שאין עכירים [יו"ד סי' ס'] ואין לך אין עכירים יותר מצד"ה שפושצים לכל לכהני חזקה, לכן אלאחי נכון לפרסם זאת, **והנה** עצמאית בחולין דף ק"ל וצו"ד סי' ס' אין נוחין אחרות לכהן ע"ה שנאמר לענן יחזקו בחורת ה', ונסתפקי צמותן צעע"ל שצזה אין שום החזקה חס גם צזה לריד ליחמו לשנה, וע' קידושין דף ו' ואסור לעשית כן, דנראה ככהן בעסייעי צציהג"כ וז"ע, הלא שם איירי צישראל שילא ידי נחיה ולעה נקט עסייע צציהג"כ שהוא איסור שעושה הכהן ולא אער שאסור נשום שאינו אפזיק בחורה, וז' דהתו' חולין דף ק"ד כ' שאם כהן ג"ה עני והפצר עשיר עומד להקדיש בע"ה וי"ל דכעו כן חס כמותן עני עומד שיתן צעע"ל ואין לשוש להחזקת החורה בעו שאין מוששין לזה צכהן ע"ה עני*) ועמממא כמותן א"כ צעע"ל הוא איש עני, לכן אער דעכ"פ אסור עשום עסייע צציהג"כ, ויש לתרץ צזה הרעצ"ס סי"א מצבורים ה"ח

(*) אמר בן המחבר: לזכר עולם יהי צדיק כ"ק אא"מ הגאון זצ"ל, כאשר בא אליו איש אמיד לפדות בנו אצלו, סירב לקחת המעות במתנה ע"מ להחזיר כ"א במתנה גמורה, אך אצל עני, לקח המעות ממנו ואחר הסדיון קנה מאבי הבן איזה הסף ושילם עבורו את סכום כסף הסדיון שקבל ממנו.

ה"ח שלא הביא ההיא ואסור לעשות כן, ולהכ"ל י"ל דסובר הרמב"ם דכיון
 דאין כאן אפייעי אע"פ רק דנראה כן אי"כ כיון שאין אפייעין עני להחזיק
 בחורה כן יש להחזיר בעני איסור נראה כעסייע צדיהג"י וזפרט כיון שעושה
 כן אפני שהנחתן הוא עני אינו נראה כלל פעסייע. אכן כ"ז צה"ס של פדה"צ
 שקשה לעני לוותר עליו אבל בחרונה שגם אם יחזיר הרי היא אסורה לזר
 ודאי חרונה היא צול, וכן זרוע וכו"ק על הרוב אינו שוה הרבה צעני צשו"ו
 צזה שפיר אסור, נראה כעסייע צדיהג"י אבל לא צפדה"צ וע' בהגה הכ"ע
 שם, והנה אף דע"פ וכו' אע"פ דהטעם דלר"ך ליתן לכהן חזר הוא אשום
 להחזיק בחורה ה', נלע"ד דזה רק צמיוחסים דידהו אבל צכהני חזקה דידן
 יש טעם אליעמא צזה והוא ע"פ שראיתי בהקדמת איזה ספר שזירר
 שנתקיים הקרא יורו אשפט"ך ליעקב שרוב גדולי ארצות תורה היו כהנים
 כהש"ך הטור"י והסמ"ע וכו' וא"כ צכהן ע"ה יש ריעותא ומשש קרוב. שהוא
 רק אכהני חזקה וסימנא עלמא היא. ונראה דהאי שריותא דכהן עני שכי'
 דתרי' (ולפע שלא עוצא צשו"ע הכ"ל) יש ג"כ צומה"י דוגמא להקדמת פזר
 כי עניות הוא ג"כ קלח אחת אפייעני כהונה, ע' רש"י ויחי ע"פ אמלקם
 ציעקצ וצאצא אינו אפורש בקרא איזה הפלה לשמעון ואיזה ללוי וי"ל דכהן
 העוסק בחורה זוכה לעושר כדאיחא צפסמים ע"פ אבל צע"ה שצצה צזה
 כהונתו אציאתו לידי עניות כצפסמים שם, לכן אומר ליתן גם לע"ה אש
 הוא עני. ומזה נ' דע"פ יעצ"ץ דראוי שיחזיר הטעם הוא דו א צאין צו
 סימניה כהונה אבל ציש צו סימניה הכ"ל חזר הדין שלא יחזיר, ומזה נפשו
 ספקתי שגם צמותן צעע"ל ג"כ ראוי להקדין כהן חזר אשום סימני כהונתו.
 וצפנין אי קרוב קודם נ' לפשוט אכתובות פ"ה ע"צ דאעדין דעתו שכוונתו
 לטובה ת"מ ח"כ כאן דלאו צדעתו חליא רק דקרא אפייעו להקדים החזר
 ודאי קודם גם לקרובו.

ועתה נדבר קלח אעיקר ענין דה"י בחני חזקה שזכר היעצ"ץ, הנה עקור'
 צכתובות כ"ד וצ"פ עשרה יומסין גבי גדולה חזקה, והנה העניין
 שם צש"ס יצין דגם לגבי דאורייתא אועיל חזקה זו שהרי אעמלה דלה שש"ס
 לווער דאף בחרונה דאורייתא אכלו ואש"כ אצ"ע דרק בחרונה דרצנן אכלו
 וכן פסק לבחורה הרמב"ם פ"ב אאיסורי ציאה, אולש הטעם אשום דעד
 עתה ג"כ אכלו רק דרצנן והא ראייה שהרי נקט הש"ס החם צפשיטות דפרסי
 כפייהו אף שסובר שם שהוא לאו הצא אכלל עשה ע"פ ועמילא נשעע דה"ה
 לענין עשה דפדיון הצן שהחזקו צהן עד עתה שהוא ג"כ צכלל קדשי גזול
 אהני האי חזקה, וכן סמכין על האי חזקה ציו"ד סי' י"ח גבי סכין שנאצדה
 ונעלא פגום שכשר אשום דיאל צהיתר וכתב החצו"ש שילא להס כן אסוגיא
 דכאן, ואני הצאתי עוד אקור לדין זה ארש"י כתובות כ"ו דאף דתרי ותרי
 נינהו אוקעיין לה אחזקה שהעלהו ע"פ ע"א ורענ"ן צעלפעות הש"ג ע"ז
 שאין זך חזקה כיון שהוא צא רק ע"י עדים שחוכשו אח"כ עיין צו צדף
 כ"צ ע"א גבי ג' שיצנו לקיים אח השטר אכן השטות"ק דף כ"ו כתב דשפיר
 נקרא זה חזקה דכיון שילא עליו קול שהוא צן גו"מ וצא ע"א והעלהו ואף
 שהקול עדיף אע"פ עכ"ז העלהו אשום שאלטרפים החזקה עם הע"א וכיון
 שכבר עשינו אעשה ע"פ האי חזקה נעשה חזקה טובה ע"פ שהוא אע"פ
 הסברה שילא צהיתר, וכעין זה כתב הס"ל סי' צ' וג' שאש נשאת ע"פ עדים
 הראשונים

הראשונים כבר פסקו שזאת היא, ונאמנה הוא סגרת הדין צד צדוק נחום
דף כ"ז בהפסד אע"פ וכ"כ ספרי יחושע ועיקר דברי כולם הוא סגרת ילד
בהתא, ועיין מהר"ם שיק יו"ד סי' ל"א:

ועוד נלע"ד שאין להפציר כלל לפדות מהרבה כהנים והוא כעין א"ש
סנו"י קמ"א יו"ד סי' כ"ט שם שם היא לצד כל צ' הסמכות אין לנו
מפוינים לצד ספק אחר ולאסור אכס ספק הנשאר אי"כ כש"כ כאן א"כ
חילת יש לפדות מהרבה כהנים אם סוף כ"ס יהיה נשאר בספק, ועיין אג"א
סי' ר"א וחנ"י ושו"ת כנסת יחזקאל סוף תשובה נ"ו ותועים סי' ט"ו אות
ג' שדבר מכהני חזקה שצונו ואין אומר לפדות מהרבה כהנים, ועוד אני
אומר שלא לצד שאין כאן סיוע לפוש לזה אלא אף ראוי שלא לפדות, רק
מכאן אחר וכעצמ' דבר שהרי היעצ"ן צעלנו כחצ שכהן לא יפדה צדו אפסוק
כדי שלא יזלזל בקדושתו וא"כ חס אני ולא אדע וכי ישראל עומד לזלזל
בקדושת כהנים שם יפדה מהרבה כהנים הרי ראשון ראשון פוגם, וכן צח
כהן שפודה את צנה הרי את כהונת אחיה ואחיה ואת לדת אשה היא מחללת
ועיין כנסת יחזקאל הנ"ל שקלם אורים רלו להחיר לכסן צחולה שעיניה
ומעמיה אם נפוש לכל מועדות היעצ"ן צדדאי קרוב הדבר אלא שיצאו להחיר
כזה, וגם אשת כהן שנאנסה וספק גרושה ע"כ אף שאיני כדי א"ע לעני"ד
שראוי להרמיק ממועדות אלה ושלא לזלזל בצדור כהנים:

סימן ב' מתנות כהונה לכהן ע"ה

שאלה זיכני ה' צדן צבור פטר רחם ומה צעקונו אין כ"א כהן א' ע"ה,
ע"ע אמרתי ליתן לו דעי פדיונה ואף דענאר צו"ד סי' ס"א דאין
נחנין מחנות לכהן ע"ה, ע"ע אם אקרא לי כהן אפוקס אחר יש לפוש
טובא לאיצה והרבה פשוט שכנים לזה שהרי עמני זה חקנו כהן קורא ראשון
אפי' הוא ע"ה ויש ח"פ ישראל צביהכ"נ כמנאר צס" קל"ה, אכן ראיתי
בסידורים כ' לאחר הפדיון שהכהן ענדך את הצדן וע"ז לצי חוכך כשאלמדו
סדר הפדיון אם אלווד לו שיצדך את הצדן כי ראיתי צעדרש רצה סדר חיי
שרה ע"פ אפוחנו את ה"י לאלפי רצבה, עמני מה לא נפקדה רצקה עד
שהחלל עליה יחזק שלא יהי' אזה"ע אורעים חפלתנו עשתה פירות, הרי
שנרבה עמי שאינו ראוי גרעומת הוא, וצו"ע יו"ד לא הוזכר כלל שהכהן
יצדך את הצדן, ולא עלאחי שום עקור לזה, לכן דעתי לנפש מהרצ שיקצ
צראש שהוא יצדך את צני, ועל כי אין נכון לצי"ש את הפהן צרבים, לכן
נא יעלים את שעי ושם עירי, ונא פור דעתו הרעה:

תשובה לעני"ד אין לפוש לעדרש הנ"ל, שהרי ר' צרכי' אשום לוי מולק
שם ודרש צרכה אונד עלי חצא על לכן ורצקה ושנאמנה נחקיי"ה
הצרכה, ואוכח שכן הוא העיקר אעה שנוהגין לצדך צרכה זו כל כלה צעת
מהרצ עכסה שפדה ואם יש חשש גרעומת לא היה לנו להשתמש צלשון זה
כדי שלא יאמרו אזה"ע חפלתנו עשתה פירות שעד היום נשאר נוסח זה
צכל ישראל, וכן אשעע אעה דאיתא צציק ל"צ ואגילה ט"ו אל תהי' צרכה
הדיוט קלה צעניך, ודופק לומר שלצן עוד גרע אחרונה הינו' ודרי"ש, וכש"כ
צני"ד אף שהוא ע"ה א"ע אצדע ישראל קאחי ומה גם שהוא כהן ועליו
ועומד לצדך את ישראל, לכן אם אין צו א' ען העצירות העצכנין צכ"כ אל
תהי'